

Forhold, og jeg skulde meget anbefale, at Tanken ogsaa blev henledet paa dette Punkt. Som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag udtalte, agter jeg at stemme for Finantslovsforslaget.

Formanden: Da Tiden er saa langt fremrykket, og der ikke kan være Tale om idag at afslutte Forhandlingerne, standser jeg her for at fortsætte dem imorgen.

Næste Møde vil blive afholdt imorgen Middag Kl. 1 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af: Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Mødet hævet Kl. 4 $\frac{1}{2}$.

Ni og Fyrrstyvende Møde.

Lørdagen den 6te Marts, Kl. 1 $\frac{1}{2}$.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finantsministeren, Krigsministeren og Marineministeren har jeg modtaget Exemplarer af Lovforslag, som af de nævnte Ministre ere fremkomne i Folkethinget. De modtagne Exemplarer ville blive omdelte.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1880 til 31te Marts 1881.

Blom: I Mangt og Meget kan jeg slutte mig til, hvad der blev sagt af ærede Talere i Mødet igaar med Hensyn til Landstingets Forhold til det foreliggende Finantslovsforslag. Jeg kan saaledes ikke Andet end fuldkommen sammenemme med en æret Landstingsmand fra Kjøbenhavn (Carstensen) angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt der paa Finantsloven nødvendigvis maa indsættes en Bevilling til et Stationskøb i

Bestindien, og ligeledes maa jeg slutte mig til andre ærede Talere med Hensyn til, at det vilde være nødvendigt for Landstinget nøie at overvære sin Stilling med Hensyn til den, som jeg tror haade fra den ene og den anden Side af Sagen noget gaadefulde Bevilling af 50,000 Kr. til Dækning af Universitetets Understud. Der er imidlertid endnu nogle enkelte Punkter, som jeg kunde ønske at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, inden det sender Lovforslaget til 2den Behandling, og det er da navnlig den Maade, hvorpaa de som overordenlige Statsudgifter forlangte Bevillinger til Krigsministeriet ere blevne behandlede. Der er i Alt blevet forlangt til Krigsministeriet 1,688,000 Kr. ekstraordinært, og deraf er der blevet bevilget 1,053,000 Kr., hvilket altsaa vil sige, at der er bevilget 62 pCt. af det, som er bleven forlangt, og af disse 1,053,000 Kr. gaa de 800,000 Kr. paa en eneste Konto, nemlig paa Kontoen til 6 Stkr. 14 $\frac{1}{2}$ Kruppste Baglabefanoner. Dette er en Konto, som jeg for min Part har al mulig Grund til at sætte overmaade megen Pris paa; men jeg maa dog tilstaa, at jeg ikke kan indrømme, at alle de rimelige Krav, som Krigsbestyrelsen kunde have paa Anvisning af ekstraordinære Midler, ere fyldbestgjorte ved de 253,000 Kr., som isørigt ere bevilgede. Der er fra Krigsministeriets Side stillet en hel Række af Begjæringer, og naar jeg gaar disse Begjæringer igjennem, saa er det mig umuligt at skjønne Andet, end at hver enkelt af dem maa siges at være en forstandig og rimelig Begjæring om Penge til Diemed, som ere i højere eller ringere Grad nødvendige. Der kan naturligvis altid være nogen Meningsforskjel om, hvor nødvendige den Slags Forlangender ere, og man maatte vel vente længe, inden der opnaaedes fuldstændig Enstemmighed angaaende Forlangender af Krigsbestyrelsen; de ville aldrig nogensinde blive populære, men man skulde dog antage, at under Forhold, hvor Statens Finantsvæsen er saaledes, at der er et temmelig betydeligt Overflud i Kassen, ville den Slags Begjæringer, som af Alle maa indrømmes at være rimelige og forstandige, lettere kunne vinde Bifald hos den bevilgende Myndighed, end hvis der f. Ex. var Mangel paa Penge. Blandt disse Begjæringer er der nogle, som forekomme mig endogfaa i høi Grad nødvendige, og som alligevel enten ere blevne nedsatte eller helt strøgne. Der er f. Ex. en Begjæring paa 1,500 Bagladerifler af Model 1867. Det er notorisk, at Armeen langtfra har den Beholdning af Vaaben, det vil sige af moderne Vaaben, som man med Fortrøstning kan sende Armeen i Marken med, at den langt fra har den Beholdning, som maa anses for ønskelig. Det er et gammelt Regnestykke, at man for hver Infanterist, som man vil have staaende overfor Fjenden, maa have 2 Geværer, nemlig 1 i Reserve, fordi det første Gevær temmelig hurtigt vil